

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2022. gada 17. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 26. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Pakalpojumu sniegšana bez maksas – Iepirkumu vaučeru izsniegšana bez maksas nodokļa maksātāja uzņēmuma darbiniekiem atzinības un apbalvošanas programmā – Pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību pielīdzināmi darījumi – Tvērums – Nodokļu neitralitātes princips

Lietā C-607/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Administratīvā pirmās instances tiesa (Nodokļu lietu palāta), Apvienotā Karaliste) iesniegusi ar 2020. gada 11. novembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 17. novembrī, tiesvedībā

GE Aircraft Engine Services Ltd

pret

The Commissioners for His Majesty's Revenue and Customs,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], kas pilda pirmās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*] (referents), A. Kumins [*A. Kumin*] un I. Ziemele,

ģenerālvokāte: T. Čapeta [*T. Čapeta*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 24. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *GE Aircraft Engine Services Ltd* vārdā – *L. Allen, barrister*, un *W. Shah, solicitor*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *J. Jokubauskaitė*, *X. Lewis* un *V. Uher*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2022. gada 27. janvāra tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 26. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *GE Aircraft Engine Services Ltd* (turpmāk tekstā – “GEAES”) un *Commissioners for His Majesty’s Revenue and Customs* (Apvienotās Karalistes Ieņēmumu un muitas dienests; turpmāk tekstā – “nodokļu administrācija”) par nedeklarēta aprēķināmā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) maksājuma apmēra precizēšanu attiecībā uz laikposmu no 2013. gada decembra līdz 2017. gada oktobrim saistībā ar tādu iepirkumvaučeru vērtību, kurus *GEAES* saviem darbiniekiem piešķir tās izveidotā atzinības un apbalvošanas programmā.

Atbilstošās tiesību normas

Eiropas Savienības tiesības

Izstāšanās līgums

- 3 Ar Lēmumu (ES) 2020/135 (2020. gada 30. janvāris) par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV 2020, L 29, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Izstāšanās līgums”), Eiropas Savienības Padome Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā apstiprināja tam pievienoto Izstāšanās līgumu.
- 4 Izstāšanās līguma 86. panta “Eiropas Savienības Tiesā izskatīšanā esošās lietas” 2. un 3. punktā ir noteikts:

“2. Eiropas Savienības Tiesai joprojām ir jurisdikcija sniegt prejudiciālus nolēmumus par Apvienotās Karalistes tiesu un tribunālu pieprasījumiem, kas iesniegti pirms pārejas perioda beigām.

3. Šajā nodaļā tiesvedību uzskata par iesniegtu Eiropas Savienības Tiesā, un lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu uzskata par iesniegtu brīdī, kad dokuments, ar ko tiek ierosināta tiesvedība, ir reģistrēts [...] Tiesas [...] reģistrā.”
- 5 Saskaņā ar Izstāšanās līguma 126. pantu pārejas periods sākās šā līguma spēkā stāšanās dienā un beidzās 2020. gada 31. decembrī.

PVN direktīva

6 PVN direktīvas 26. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šādus darījumus uzskata par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību:

- a) gadījumu, ja nodokļa maksātājs savām vai sava personāla privātajām vajadzībām lieto preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām, ja PVN par šīm precēm bijis pilnīgi vai daļēji atskaitāms;
- b) pakalpojumu sniegšanu, ko bez maksas veic nodokļa maksātājs savām vai sava personāla privātajām vajadzībām, vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām.”

Apvienotās Karalistes tiesības

7 PVN direktīvas 26. panta normas Apvienotās Karalistes tiesībās tika transponētas ar *Value Added (Supply of Services) Order 1992* (1992. gada dekrēts par pakalpojumu sniegšanas aplikšanu ar pievienotās vērtības nodokli) 3. pantu, kurš ir formulēts šādi:

“[...] Ja persona, kas veic saimniecisko darbību, tai sniegtos pakalpojumus izmanto personīgām vajadzībām vai tos izmanto – vai nodrošina to pieejamību jebkurai personai – ar saimniecisko darbību nesaistītā nolūkā, tad šā likuma piemērošanas vajadzībām šī persona ir pielīdzināma personai, kas šos pakalpojumus sniedz savas saimnieciskās darbības ietvaros vai tās veicināšanas vajadzībām.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 8 Apvienotajā Karalistē (Anglijā un Velsā) reģistrētā sabiedrība *GEAES*, kas ietilpst pārrobežu koncernā *General Electric* (turpmāk tekstā – “*GE* koncerns”), darbojas lidmašīnu dzinēju ražošanas nozarē.
- 9 *GE* koncerns izveidoja programmu “Above & Beyond” (“Labāk un vairāk”), ar kuru bija paredzēts apliecināt atzinību darbiniekiem par vislielākajiem nopelniem un vislabāko sniegumu, kā arī viņus apbalvot. Šajā programmā ikviens darbinieks, ievērojot minētās programmas kvalificēšanās nosacījumus, varēja atbilstoši tajā paredzētajai apbalvojumu gradācijas sistēmai izvirzīt apbalvojuma saņemšanai kādu kolēģi, kurš, viņaprāt, ar savu darbu to ir nopelnījis.
- 10 Tādējādi ieviestajā apbalvošanas sistēmā bija paredzēts, ka darbinieks, kas izvirzīts augstākā līmeņa apbalvojumam, konkrētos apstākļos varēja saņemt maksājumu skaidrā naudā, savukārt darbiniekam, kurš izvirzīts vidējā līmeņa apbalvojumam, tika piešķirti mazumtirdzniecības (iepirkumu) vaučeri (turpmāk tekstā – “aplūkojamie vaučeri”), bet darbinieks, kas izvirzīts zemākā līmeņa apbalvojumam, saņēma apbalvojumu atzinības raksta veidā.
- 11 Tāda apbalvojuma gadījumā, kas sastāv no iepirkumvaučeriem, darbiniekam no tīmekļvietnē ievietota saraksta ar pienācīgi ieteiktiem mazumtirgotājiem (turpmāk tekstā – “ieteiktie mazumtirgotāji”) bija jāizvēlas kāds, pie kura viņš varētu izmantot savu iepirkumvaučeri.

- 12 Aplūkojamo tīmekļvietni uzturēja sabiedrība, kas bija atbildīga par aplūkojamo vaučeru pirkšanu tieši no minētajiem mazumtirgotājiem, lai tos pēc tam pārdotu *General Electric* Amerikas Savienotajās Valstīs. Pēdējā minētā sabiedrība tos pēc tam nodeva citai *GE* koncerna sabiedrībai, kas arī reģistrēta Amerikas Savienotajās Valstīs, proti, *GE* centrālei, kas savukārt tos tālāk pārdeva dažādām *GE* koncerna sabiedrībām, tostarp *GEAES*.
- 13 Nodokļu administrācija attiecībā uz *GEAES* un 19 citām *GE* koncerna sabiedrībām aprēķināja PVN par darījumu, kas sastāv no aplūkojamo vaučeru piešķiršanas darbiniekiem, kuri izvirzīti programmā “Above & Beyond”. Proti, nodokļu administrācija uzskatīja, ka *GEAES* un pārējām *GE* koncerna sabiedrībām ir jādeklarē aprēķināmais nodoklis par minēto vaučeru vērtību.
- 14 *GEAES* un pārējās 19 *GE* koncerna sabiedrības iesniedza iesniedzējtiesai – *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Administratīvā pirmās instances tiesa (Nodokļu lietu palāta), Apvienotā Karaliste) – pieteikumu par šo nodokļu aprēķinu, un šo 20 lietu vidū *GEAES* iesniegtais pieteikums tika izraudzīts par pilotlietu.
- 15 Iesniedzējtiesa norāda, ka pamatlietā strīds ir tikai par vidējā līmeņa apbalvojumiem šā sprieduma 10. punktā minētajā apbalvojumu gradācijā. Konkrētāk – lietas dalībnieki nav vienisprātis, vai tas, ka *GEAES* bez maksas nodod iepirkumvaučerus saviem darbiniekiem, ir uzskatāms par darījumu, kas pielīdzināms pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, un tātad vai minētais darījums ir apliekams ar PVN.
- 16 Šajā ziņā iesniedzējtiesa precizē: *GEAES* uzskata, ka aplūkojamo vaučeru nodošana darbiniekiem programmā “Above & Beyond” nav uzskatāma par pakalpojumu sniegšanu, kas apliekama ar nodokli uz PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkta pamata, jo minētā programma esot saistīta ar šīs sabiedrības saimniecisko darbību un no tās izrietošās priekšrocības darbiniekiem ir tikai otršķirīgas. Šīs sabiedrības saimnieciskais mērķis, ko paredzēts sasniegt ar iepirkumvaučeru piešķiršanu bez maksas, esot jānošķir no darbinieku īstenotās to izmantošanas personīgām vajadzībām.
- 17 *GEAES* uzskatot, ka šāda interpretācija atbilst Tiesas judikatūrai, it īpaši kopš 1997. gada 16. oktobra sprieduma *Fillibeck* (C-258/95, EU:C:1997:491) un 2008. gada 11. decembra sprieduma *Danfoss* un *AstraZeneca* (C-371/07, EU:C:2008:711).
- 18 Gluži pretēji – kā norāda nodokļu administrācija, ja vien aplūkojamie vaučeri bez maksas tiek nodoti darbiniekiem izmantošanai viņu personīgām vajadzībām, kas nav saistītas ar *GEAES* komercdarbību, ir uzskatāms, ka nosacījumi PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanai ir izpildīti. Nodokļu administrācija apgalvo: apstākļi, ka *GEAES*, piešķirdama darbiniekiem aplūkojamus vaučerus, varētu būt paredzējusi sasniegt kādu ar tās saimniecisko darbību saistītu mērķi, neesot nozīmīgs.
- 19 Turklāt iesniedzējtiesa arī norāda, ka, pirmkārt, iegādājoties aplūkojamus vaučerus no *GE* centrāles, *GEAES* par šo iegādi maksā PVN, piemērojot apgrieztās maksāšanas kārtību, turklāt pēc tam atgūst nodokli attiecīgā apmērā.
- 20 Otrkārt, iesniedzējtiesa uzsver, ka darījuma pēdējā posmā, kurā programmā “Above & Beyond” izvirzītais darbinieks savus iepirkumvaučerus izmanto, lai iegādātos preces vai pakalpojumus no kāda no ieteiktajiem mazumtirgotājiem, pēdējais minētais deklarē aprēķināmo nodokli par minēto iepirkumvaučeru vērtību.

- 21 Turklāt minētā tiesa norāda, ka iepirkumvaučeru piešķiršana ir uzskatāma par pakalpojumu sniegšanu bez maksas un ka tāpēc ir jānoskaidro, vai šī pakalpojumu sniegšana ir veikta nodokļa maksātāja personīgajām vai tā darbinieku personīgajām vajadzībām vai – vispārīgāk – vajadzībām, kas nav tā saimnieciskās darbības vajadzības. Konkrētāk – minētā tiesa uzskata, ka pastāv pamatotas šaubas par PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertās frāzes “savām vai sava personāla privātajām vajadzībām vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām” interpretāciju un šīs normas piemērošanu tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkojamie.
- 22 Šādos apstākļos *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Administratīvā pirmās instances tiesa (Nodokļu lietu palāta)) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai nodokļa maksātāja darbība, piešķirot darbiniekiem trešo personu – mazumtirgotāju – vaučerus darbinieku ar augstu sniegumu [atzinības] programmā, ir uzskatāma par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu “savām vai sava personāla privātajām vajadzībām, vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām” PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē?
 - 2) Vai atbildi uz pirmo jautājumu ietekmē tas, ka nodokļa maksātāja izpratnē mazumtirdzniecības vaučeri personālam tika izsniegti šā nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības mērķim?
 - 3) Vai atbildi uz pirmo jautājumu ietekmē tas, ka personāla locekļiem izsniegtie mazumtirdzniecības vaučeri ir paredzēti viņu pašu lietošanai un var tikt izmantoti personāla locekļu privātajām vajadzībām?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 23 Vispirms ir konstatējams, ka no Izstāšanās līguma, kas stājies spēkā 2020. gada 1. februārī, 86. panta 2. punkta izriet, ka Tiesai jāprojām ir jurisdikcija sniegt prejudiciālus nolēmumus par Apvienotās Karalistes tiesu lūgumiem, kas iesniegti pirms pārejas posma beigām, tas ir, 2020. gada 31. decembra, un tā tas ir noticis arī šā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu gadījumā.
- 24 Ar šiem trim jautājumiem, kuri būtu jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas jomā ietilpst tāds uzņēmuma sniegts pakalpojums, kas izpaužas kā sekmīgāko un rezultatīvāko darbinieku apbalvošana, uzņēmuma izveidotā atzinības programmā piešķirot viņiem iepirkumvaučerus.
- 25 Uzreiz jāatgādina, ka PVN direktīvas 26. panta 1. punkts dažus darījumus, par kuriem nodokļu maksātājs faktiski nesaņem atlīdzību, pielīdzina pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību. Šīs normas nolūks ir nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi starp nodokļa maksātāju, kas izmanto preces vai pakalpojumus savām personīgām vai sava personāla personīgām vajadzībām, no vienas puses, un galapatērētāju, kas iegādājas tā paša veida preces vai pakalpojumus, no otras puses. Lai sasniegtu šo mērķi, šīs direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunkts liedz nodokļu maksātājam, kas var atskaitīt PVN par preču pirkumu tā uzņēmuma vajadzībām, izvairīties no šā nodokļa nomaksas, ja tas sava uzņēmuma preces izmanto savām personīgām vai savu darbinieku personīgām vajadzībām un tādējādi gūst priekšrocības, uz kurām tam nav tiesību, salīdzinājumā ar galapatērētāju, kas, iegādājoties preces, maksā PVN. Tāpat minētās direktīvas 26. panta 1. punkta

- b) apakšpunkts liedz nodokļa maksātājam vai tā darbiniekiem bez nodokļa samaksas izmantot nodokļa maksātāja sniegtus pakalpojumus, par kuriem fiziskai personai būtu jāmaksā PVN (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 20. janvāris, *Hotel Scandic Gåsabäck*, C-412/03, EU:C:2005:47, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Lai konstatētu, vai uzņēmuma sniegts pakalpojums, kas izpaužas kā iepirkumvaučeru piešķiršana tā darbiniekiem tādā programmā, ar kuru citastarp ir paredzēts apliecināt atzinību un apbalvot darbiniekus ar vislielākajiem nopelniem un par vislabāko sniegumu, ir uzskatāms par pakalpojumu sniegšanu PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ir jāizvērtē visi apstākļi, kuros tā norisinās, it īpaši šīs programmas būtība un mērķi.
- 27 Šajā lietā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem būtībā izriet, ka – vispirms – *GEAES* savu programmu “Above & Beyond” un, konkrētāk, vidējā līmeņa apbalvojumus šā sprieduma 10. punktā minētajā apbalvojumu gradācijā bija izstrādājusi ar mērķi uzlabot savu darbinieku sniegumu un tādējādi veicināt uzņēmuma rentabilitātes pieaugumu. Tātad šīs programmas izveidi esot rosinājuši apsvērumi par šā uzņēmuma komercdarbības pareizu norisi un centieni gūt papildu peļņu, savukārt tās radītās priekšrocības darbiniekiem esot tikai otršķirīgas salīdzinājumā ar uzņēmuma vajadzībām. Proti, veicinādama darbinieku motivācijas stiprināšanu, minētā programma esot radījusi pozitīvas sekas snieguma un rentabilitātes ziņā.
- 28 Turpinot – aplūkojamie vaučeri palīdz īstenot darbinieku, kuri tos saņem, tiesības iegādāties preces vai pakalpojumus no kāda no ieteiktajiem mazumtirgotājiem (pēc analogijas skat. spriedumu 1990. gada 27. marts, *Boots Company*, C-126/88, EU:C:1990:136, 12. punkts). Tātad sistēmā, ko *GEAES* ieviesusi, izmantojot programmu “Above & Beyond”, ir paredzēts, ka šajā programmā izvirzīta darbinieka iegūts iepirkumvaučers būtībā nav uzskatāms par neko citu kā dokumentu, kurā pausta ieteikto mazumtirgotāju apņemšanās šo iepirkumvaučeru pieņemt tā nominālvērtībā – naudas vietā (pēc analogijas skat. spriedumu, 1996. gada 24. oktobris, *Argos Distributors*, C-288/94, EU:C:1996:398, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Visbeidzot – *GEAES* kā darba devējs neietekmē to, kādas preces vai pakalpojumus darbinieki izvēlas pie minētajiem mazumtirgotājiem.
- 30 Tātad ir konstatējams, ka, ja būtu jāņem vērā tikai aplūkojamo iepirkumvaučeru izmantojums, būtu uzskatāms, ka tie apmierina darbinieku personīgās vajadzības.
- 31 Tomēr jānorāda, ka šie iepirkumvaučeri netiek piešķirti darbinieku personīgajām vajadzībām, jo viņu rīcībā nav līdzekļu ar pietiekamu noteiktību nodrošināt iespēju tos izmantot. Kā izriet no šā sprieduma 9. punkta, ierosmi par to piešķiršanu pauž citi uzņēmuma darbinieki, balstoties vienīgi uz profesionalitātes kritērijiem, un vienīgi tad, ja izvirzītais darbinieks tiek uzskatīts par nopelnījušu vidējā līmeņa apbalvojumu šā sprieduma 10. punktā minētajā apbalvojumu gradācijā.
- 32 Turklāt nav strīda par to, ka *GEAES* aplūkojamās vaučerus ir piešķirusi bez maksas jeb atlīdzības no saņemošā darbinieka puses un ka to izmaksas ir segusi pati *GEAES*. Tomēr minētā pakalpojumu sniegšana pēdējai minētajai rada priekšrocību, kas izpaužas kā izredzes par tās apgrozījuma pieaugumu, pateicoties tās darbinieku motivācijas pieaugumam un līdz ar to labākam sniegumam (pēc analogijas skat. spriedumu, 1990. gada 27. marts, *Boots Company*, C-126/88, EU:C:1990:136, 13. punkts). Tātad personīga priekšrocība, ko no šādas pakalpojumu sniegšanas gūst darbinieki, šķiet, ir tikai otršķirīga salīdzinājumā ar uzņēmuma vajadzībām.

- 33 Ņemot vērā iepriekš sniegto informāciju un atzīstot, ka iesniedzējtiesai vēl būtu jānoskaidro vairāki jautājumi, var norādīt: tas, ka *GEAES* bez maksas piešķir aplūkojamos vaučerus programmā “Above & Beyond” izvirzītiem darbiniekiem, izraisa tās darbinieku snieguma uzlabošanu un līdz ar to uzņēmuma pienācīgu darbību un rentabilitāti, un ka tāpēc ir uzskatāms, ka šī pakalpojumu sniegšana ir veikta vienīgi vajadzībām, kas ir tā saimnieciskās darbības vajadzības, un tāpat tā neietilpst PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkta tvērumā.
- 34 Turklāt šis konstatējums atbilst apstāklim, ka ar tādu pakalpojuma sniegšanu saistītā situācijā, kas būtībā ir salīdzināma ar pamatlietā aplūkojamo pakalpojuma sniegšanu, Tiesa ir atzinusi, ka šī pakalpojumu sniegšana ir veikta uzņēmuma vajadzībām, jo minētās pakalpojumu sniegšanas nolūks bija palielināt aplūkojamās sabiedrības veiktās pārdošanas apjomu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1999. gada 27. aprīlis, *Kuwait Petroleum*, C-48/97, EU:C:1999:203, 19. punkts).
- 35 Visbeidzot, ņemot vērā šā sprieduma 20. punktā minēto apstākli, ka ieteiktie mazumtirgotāji deklarē aprēķināmo PVN par aplūkojamo vaučeru vērtību, ir uzskatāms, ka, ciktāl pakalpojumu sniegšana, kas *GEAES* gadījumā izpaužas kā iepirkumvaučeru piešķiršana tā darbiniekiem tāda programmā, ar kuru citastarp paredzēts apliecināt atzinību darbiniekiem ar vislielākajiem nopelniem un par vislabāko sniegumu, kā arī viņus apbalvot, neietilpst PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkta tvērumā, un tas nav pretrunā nodokļu neitralitātes principam.
- 36 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild šādi: PVN direktīvas 26. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā tvērumā neietilpst tāds uzņēmuma sniegts pakalpojums, kas izpaužas kā sekmīgāko un rezultatīvāko darbinieku apbalvošana, uzņēmuma izveidotā atzinības programmā piešķirot viņiem iepirkumvaučerus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 26. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā tvērumā neietilpst tāds uzņēmuma sniegts pakalpojums, kas izpaužas kā sekmīgāko un rezultatīvāko darbinieku apbalvošana, uzņēmuma izveidotā atzinības programmā piešķirot viņiem iepirkumvaučerus.

[Paraksti]